

De Summer, som allerede maatte være tegnede i Livrente- og Forsørgelsesanstalten af 1842 eller i Livsforfikkingsanstalten i Kjøbenhavn, regnes med ved Anvendelsen af ovenstaaende Regler.

§ 5.

Alle Arter af Forsikkring kunne tegnes for Personer af begge Kjøn og alle Livsaldere, med Undtagelse af Livsforfikkning, naar den Forsikrede, og Overlevelsesrente, naar Forsørgeren er under 5 Aar gammel.

Livsalderen regnes altid efter det Antal Aar, som ere fyldte.

Ingen Forsikkring kan erhverves for kortere Tid end et Aar.

§ 6.

For Tegningen af en Livsforfikkning eller opsat Udbetaling udstedes enten Police eller Indtegningsbeviis. For opsatte Livrenter og Overlevelsesrenter gives Indtegningsbeviis, saalænge de ere hvilende; Policer, naar de erklæres for virksomme; og for Forsørgelses Vedkommende den i denne Paragraphs Slutning omtalte Eklæring er afgiven; for andre Livrenter udstedes strax Police. Er der udstedt Police for en Livsforfikkning eller opsat Udbetaling, betales Forsikkringssummen til Policens Ihændehaver imod dens Tilbagelevering og Dwittering; er der udstedt Indtegningsbeviis, betales Forsikkringssummen til den, der i Indtegningsbeviiset er nævnt som rette Modtager, eller, dersom ingen saadan er nævnt, til den Forsikredes Bo (jfr. dog § 11, sidste Punktum, og § 12, 2det Punktum). Har Forsikringen Form af Rente, udbetales denne til den, der i Forsikkringsdocumentet er nævnt som rette Modtager, medmindre den ved en i lovlig Form affattet og af Anstalten paa Documentet noteret Transport er overdraget en Anden.

Forsaavidt Beløbet af en Police ved at blive udbetalt til den, til hvem Policen er transporteret, ikke skulde komme i den retmæssige Eiers Hænder, da skal Anstalten være fri for alt Ansvar i denne Henseende, naar Transporten er given i lovlig Form.

Ingen Forsørgelse kan overføres til nogen Anden end den, til Fordeel for hvem den er tegnet, medmindre Forsørgeren ved Forsikkrings Tegning udtrykkelig har erklæret, at Saadant skal kunne skee, og bliver Bemærkning herom i saa Fald at optage i Forsikkringsdocumentet.

§ 7.

Ved Tegningen af hvilken som helst Forsikkring fordres lovformeligt Aldersbeviis for de Personer, af hvis Alder Forsikkringsens Pris er afhængig. Kan lovformeligt Aldersbeviis ikke bringes tilbeie, fordres saadant Aldersbeviis, som fra Anstaltens Side efter samtlige foreliggende Omstændigheder findes fyldestgjørende.

Ved Tegningen af de Forsikringer, hvor det er i Anstaltens Interesse, at Vedkommende lever saa længe som muligt, fordres saa udførlige Oplysninger om den Forsikredes Helbredsstilstand og øvrige i Betragtning kommende Forhold, at Anstalten herpaa kan begrunde det Skøn, at hans Levesandsynlighed ikke er mindre end den sædvanlige for Personer af hans Alder og Kjøn. Dog skal der ogsaa kunne tegnes Forsikringer af den nævnte Art i Tilfælde, hvor de meddeelte Oplysninger ikke ere fuldstændige eller aldeles tilfredsstillende, naar der kan staaes Anstalten fyldestgjørende Vidnesbyrd for, at de Paagjældende ikke lide af nogen Sygdom eller Svaghed, som lader deres tidlige Død befrygte; og skal der i saadanne Tilfælde betales en efter de tilstedeværende Forhold afsættet Forhøielse i Prisen for Forsikringen.

Anstalten kan betale et efter Omstændighederne afsættet Honorar til den Læge, der har udstedt Helbredsattesten.